



Vår Frälsares katolska församling i Malmö

Julen 2009, Ansvarig utgivare: kh Alviero Buco, tel: 040-243535



Nativitas Domini, Beato Angelico o.p.
(1395-1455), Florens

**Maria och Josef
lade honom i en krubba,
eftersom det inte fanns
plats för dem i härberget**
(Lukasevangeliet 2:7)

Välsignad Jul o Gott Nytt År!

*f. Alviero, f. Samji
f. Anders, f. Bolek,
f. Fermin, f. Nicolas*

Ur Paulus brev till Titus (2:11-14)

Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor. Den lär oss att säga nej till ett gudlöst liv och denna världs begär och att leva anständigt, rättrådigt och fromt i den tid som nu är, medan vi väntar på att vårt saliga hopp skall infrias och vår store Gud och frälsare Kristus Jesus träda fram i sin härlighet. Han har offrat sig själv för oss, för att friköpa oss från alla synder och göra oss rena, så att vi blir hans eget folk, uppfyllt av iver att göra vad som är gott.

Advent och Jesu Kristi födelse: då och nu.

Varje år blir det advent, varje år blir det Jul... Är det alltså alltid samma sak? Har kanske också vi kristna den mytologiska tolkningen av tiden som något som kommer och går och återkommer? som det berättas om den mytologiska guden *Chronos (Tid)* som först föder och sedan uppslukar sina barn? Eller tolkar vi tiden som återlöst, friköpt genom Kristus (jfr Ef 5:16) och som en vandring mot fullbordan? "Vårt hem land är himlen och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, Herren Jesus Kristus. Han skall förvandla den kropp som vi har i vår ringhet och så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet" (Fil 3:20f).

För oss kristna är tiden inte en cirkel som alltid återkommer till sin början och upprepas. Vi kristna föreställer tiden inte som en cirkel, utan som en uppåt gående linje eller uppgående spiral. Livet går inte i repris. Inte kärleken heller. Det finns längtan, det finns hoppet, det finns fullbordan. *Homo viator*, människan på väg mot målet, mot mötet med den levande Guden. Jesus säger: Jag är vägen. Kom och följ mig. Jag förbereder plats åt er.

Det blir igen advent, det blir igen Jul... Visst firar vi samma frälsningsmysterier, men de är alltid nya och förnyande. Vi själva är inte desamma som förra året. Vi har under årets lopp upplevt både glädje och sorg, gemenskap och avstånd, generositet och behov, hopp och besvikelse, ljus och mörker. Advent kommer. Advent betyder och innehåller både väntan och närvaro. Det liturgiska året som börjar med advent och som ska låta oss uppleva och fira hela frälsningshistorien, öppnar sig på fullkommandets perspektiv. Kyrkan, vi kristna, tolkar allting från omvända punkten, från slutpunkten, som har haft sin början i Kristi uppståndelse och som skall fullbordas vid hans återkomst.

Kyrkan väntar på sin Herres återkomst. Maranatha! Kom, Herre Jesus! Detta blir den korta, innerliga, personliga och gemensamma bönen under hela adventstiden.

Men adventstiden varar egentligen inte bara fyra veckor. Så är det liturgiskt, förstås.

Men advent är inte bara en förberedelse inför Jesu födelse. Advent motsvarar inte precis vad fastetiden är inför påsken. Med påsken blir det slut med fastetiden. Men med Jul fortsätter ”adventstiden” eller adventsandan. Advent gäller och präglar hela livet. Advent är nåden att vänta på Herren, att uppleva hans diskreta och samtidigt kraftfulla närvaro genom Andens milda och innerliga styrka och tröst.

Anden och bruden säger: ”Kom , Herre Jesus!” ... ”Ja, jag kommer snart!” (Upp 22:17.20).

Och världen? De som är runt oss? De som är i mörk ret? Och själva universum och hela historien? Finns det något svar? Finns det något hopp? Finns det Hoppet? ”Spe salvi”, vi är räddade genom hoppet. Den helige Ambrosius sade: Hoppet räddar oss liksom tron gör det. Kyrkan håller väntans och hoppets lampa tänd i alla människors namn.

Advent och Jul påminner oss om att Gud också väntar, och mer än vi gör det. Den väntar som älskar. Gud älskar och därför väntar han.

Han är Fadern som väntar på oss, hans älskade barn. Han är inte trött på oss. Han säger till oss: Kom tillbaka. ”Jag är Gud och inte en människa... Jag kommer inte med skräck... Jag skall låta er återvända hem” (Hos 11:9.11).

Gud älskar denna vår värld, de konkreta människor som vi är. En gång ställde ett barn en fråga till en rabbi. Rabbi, vad gör Gud varje dag sedan han skapat världen? Skapar han inte någon värld till?

Rabbin funderade en stund och sedan svarade: Jo, Gud skapar varje morgon en värld till, mycket fin ny värld, men på kvällen förgör han den, ty han älskar denna vår värld!

Gud är kärlek. *Deus Caritas est*. Kärleken väntar. Kärleken tar emot.

Maria visar detta på fullständigt sätt, med sin väntan, sin tystnad, sin ödmjukhet, sin glädje, sin kärleksfulla tjänst till oss alla. Genom och i henne förverkligas *incarnationis*'mysterium, människoblivandets mysterium. För vår skull. För vår frälsnings skull.

Det är advent, det är Jul. Glädjefull väntan, glädje full frälsande närvaro. Ära vare Gud. Frid åt människor, åt alla människor.

Nåderik adventstid och Jul. Amen.

F. Samji presenterar sig



Sedan 8 september befinner jag mig i Vår Frälsares församling, firar mässan, predikar, undervisar och hjälper kyrkoherden. Jag gläder mig över att få börja min tjänst som kaplan i den här församlingen.

Jag heter f. Samji och är född den 16 april 1974 i Kerala, Indien. Mina föräldrars djupa och traditionella katolska tro och kontakten med församlingens präster kom att forma min uppväxttid. Efter tolvårs präst utbildning ägde min prästvigning rum den 6 april 2002. Jag tillhör *The Missionary Society of St. Thomas the Apostle*. I Indien arbetar vi som missioner bland hinduer som bor i byar för att förkunna om Jesus.

Jag kom till Sverige år 2007 och var vid S:t Josef Arbetarens församling i Luleå där gjorde jag mina SFI studier. Sedan flyttade jag till domkyrkan i Stockholm och arbetade som kaplan fram till den 7 september 2009.

Det har alltid varit hemtrevligt att komma till Vår Frälsares församling och under de här två månaderna här har jag mött synnerligen värme och välkomnande ifrån församlingen. Nu hoppas jag att jag efter bästa förmåga kan tjäna församlingen. Hjärtliga hälsningar och jag ber om era förböner,

Er tillgivne kaplan

f. Samji.

Påvens ord till ungdomarna



***Ni, mina kära ungdomar, är kyrkans hopp!
Hon väntar sig att ni blir hoppets budbärare!***

***Herren kallar var och en av oss vid namn och ger
var och en av oss hans eller hennes särskilda
uppdrag i kyrkan och i samhället.***

***Och om Herren kallar er att följa honom
in i prästerskapet eller det vigda livet, tveka då inte
att säga ja till hans inbjudan.***

Kära unga vänner,

det är inte svårt att se att det i varje ung människa finns en längtan efter lycka, en längtan som ibland har en antydning av ängslan. Det är en längtan som emellertid ofta utnyttjas av våra dagars konsumtionssamhälle på ett falskt och alierande sätt. Denna längtan efter lycka måste tas på allvar, den kräver ett sant och alltomfattande svar.

Det är i er ålder som de viktigaste valen görs, val som bestämmer hur era liv ska bli, till det bättre eller det sämre. Olyckligtvis låter så många av era samtida sig föras med på vågen av illuserisk lycka och det slutar ofta med att de till slut står där, olyckliga och ensamma. Men det finns också många unga män och kvinnor som försöker förvandla det de lärt sig i handling och på så sätt ger de sina liv en mening. Jag ber er alla att tänka på den helige Augustinus erfarenhet, som sade att varje människas hjärta är oroligt tills dess det finner vad det verkligen söker. Och han upptäckte att Jesus Kristus är det svar som kan tillfredsställa hans och varje människas önskan om ett liv i lycka, fyllt av mening och högre värden (jfr Confesiones I.1.1).

På samma sätt som Han kom till Augustinus, så kommer Herren till var och en av er. Han knackar på dörren till er frihet och ber att få bli välkomnad som en vän. Han vill att var och en av er ska bli lycklig, fyllas av mänsklighet och mänsklig värdighet. Det är det som det handlar om i den kristna tron, att möta Kristus, den levande personen som ger livet en ny

horisont och en definitiv riktning. Och när den unga människans hjärta öppnar sig för hans gudomliga plan, då är det inte svårt att känna igen och följa Hans röst.

Herren kallar var och en av oss vid namn och ger var och en av oss hans eller hennes särskilda uppdrag i kyrkan och i samhället. Kära ungdomar, tänk på att ni genom dopet blivit Guds barn och lemningar i hans kropp, som är kyrkan. Jesus ber er gång på gång att bli hans lärjungar och hans vittnen. Många av er är kallade till äktenskap, och förberedelsen för detta sakrament utgör en sann färd och kallelse. Tänk allvarligt på den gudomliga kallelsen att bilda en kristen familj och låt er ungdom bli den tid då ni bygger upp er framtid i en känsla av ansvar. Samhället behöver kristna familjer, heliga familjer!

Och om Herren kallar er att följa honom in i prästerskapet eller det vigda livet, tveka då inte att säga ja till hans inbjudan. Särskilt under detta år, som är Prästernas år, vädjar jag till er, unga män, att vara uppmärksamma och öppna inför Jesu kallelse när Han ber er att ge era liv i tjänst åt Gud och hans folk. Kyrkan i varje land behöver många heliga präster och också människor som helt och hållet ägnar sig åt att tjäna Kristus, världens hopp.

Hopp! Detta ord som jag så ofta återvänder till, passar särskilt bra hos ungdomen. Ni, mina kära ungdomar, är kyrkans hopp! Hon väntar sig att ni blir hennes budbärare, så som skedde i fjol i Australien under Världsongdomsdagen, den stora demonstrationen av ungdomlig tro i vilken jag hade förmånen att personligen få deltaga och där en del av er som är här idag också deltog. Många flera av er kommer att komma till Madrid i augusti 2011. Jag inbjuder er här och nu att delta i denna stora församling av unga människor tillsammans med Kristus i kyrkan.

Kära vänner, tack än en gång att jag har fått vara här ibland er... Påven ber er att leva er tro i glädje och entusiasm, att växa till i enhet hos varandra och med Kristus. Att be och flitigt använda er av sakramenten, särskilt den heliga eukaristin och bikten. Att ta allvarligt på er kristna undervisning och lyda era prästers läror. Må ni alltid åtnjuta den heliga Jungfru Marias beskydd, hon som är Jesu moder och vår moder. Jag ger er alla min tillgivna välsignelse!

BENEDIKT XVI översättning: *NH*

Herdabrev från biskoparna i de nordiska länderna om att helga söndagen

Inledning

Sine dominico non possumus! Utan Herrens gåva, utan Herrens dag kan vi inte leva. Så svarade kristna från Abitene i våra dagars Tunisien år 304. De hade ertappats med att fira eukaristin en söndag, vilket var förbjudet, och ställts inför rätta (ur en predikan av påven Benedikt XVI den 9 september 2007 i Stefansdomen i Wien).

Att helga söndagen är ett viktigt kännetecken för det kristna livet. Alltsedan kyrkans dagar är söndagen den dag i veckan då de kristna samlas för att fira eukaristin, avhåller sig från tungt arbete och ägnar sig åt vila och lugn.

Behovet av att vila

Efter hårt fysiskt eller andligt arbete behöver människan vila. Arbete och vila avlöser varandra. Kortare arbetstid och tekniska hjälpmedel har i dag på många sätt gjort arbetslivet enklare och utvidgat utrymmet för fritiden under veckan. Mer fritid och modern teknik gör emellertid ibland människan rastlös. I och med att arbetsvillkoren underlättas tilltar också pressen att producera allt mer och allt bättre.

Söndagen skall vara en dag för fysisk och själslig avkoppling, en dag då man tar ledigt från yrkesarbetet, men också en dag då man ägnar sig åt familjen, tar sig tid för att odla relationerna till sina vänner, bär omsorg om sjuka och ensamma och ger utrymme för kulturell och andlig odling.

Men i dag riskerar söndagen att bli likadan som alla andra dagar i veckan. Arbetet tar i allt högre grad söndagen i anspråk, inte minst i serviceyrkena. Som konsumenter är vi frestade att utnyttja olika onödiga anbud som ställs till vårt förfogande, till exempel att affärerna håller öppet på söndagar, och att på detta sätt låta söndagens sakrala karaktär vittra bort.

Söndagens sakrala karaktär

Men söndagens sakrala karaktär bör vara en hjärteangelägenhet för just oss katolska kristna, eftersom väsentliga element i vår kristna tro hänger

nära samm an med de nna. Av den judiska sabbaten har det blivit den kristna söndagen, den dag då Kristus uppstod från de döda och sände oss den Helige Ande. På söndagen erinrar vi oss dessa mysterier som gett oss frälsning och firar dem.

Söndagen, uppståndelsens dag

Gud har visat oss sin kärlek genom att hans Son blev människa. Jesus har i sitt jordiska liv gjort denna kärlek intill döden till det liv vi skall leva i hans efterföljd. I sin person har han låtit Gud komma oss nära och i sin lydnad ända till döden på kors et visat oss Guds sanning. I saligprisningarna (Matt 5:3-12) har han lovat de svaga och rent mänskligt sett misslyckade en framtid. Han har krävt att vi skall befrias ur den djävulska trollkrets som håller oss som fångar genom att det inte längre skall heta »öga för öga, tand för tand« (jfr Matt 5:38-42), och till slut har han uppmanat oss till radikal kärlek till nästa och till att följa honom (jfr Mark 8:34-38).

»Men om inte Kristus har uppstått, ja då är vår förkunnelse tom, och tom är också er tro« (1 Kor 15:14). Med dessa ord säger den helige Paulus att utan Herrens uppståndelse förfelar allt vad vi gör i Kristi namn sitt mål, och att allt troslov då är meningslöst. Samtidigt är Kristi uppståndelse tecknet på hans herravälde också över vårt liv.

Söndagen, eukaristins dag

Korset och uppståndelsen är uppenbarelserna av Jesu gudom och hans gränslösa kärlek till oss. Denna enastående händelse som inte kan upprepas blir närvarande för oss när vi firar eukaristin. I detta sakrament möter vi den levande Kristus, som har uppstått på söndagen, den första dagen i veckan. När vi deltar i söndagens eukaristi tar Kristus med oss in i sin frälsargärning.

De kristna i Abitene kunde inte leva utan söndagen och därmed söndagens eukaristi. Ser vi också söndagens eukaristi som en stor gåva och vår trostest? Ty värr inser inte alla eukaristins och därmed söndagens betydelse. Det är i och för sig ingenting nytt. Redan på ett tidigt stadium har därför Kyrkan formulerat denna inbjudan som ett bud: »På söndagar och påbjudna helgdagar är de troende förpliktade att delta i mässan« (CIC can. 1247).

Hur kan en inbjudan bli till ett bud? Hur kan vår tro överhuvudtaget vara något levande och spontant när den måste styras av bud? Eftersom tron är en Guds gåva och ett tecken på hans kärlek måste vår tro vara ett fritt svar

på denna kärlek. Genom att använda sig av budets språk vill Kyrkan få oss att lägga märke till att det här rör sig om något viktigt och vitalt. Vårt »ja« till tro på Gud utspelar sig i vårt hjärta. Här talar Gud till oss och låter oss känna sin närhet.

Men Gud talar inte bara till oss i våra hjärtan utan möter oss framför allt i sitt ord och ger oss sina gåvor genom sakramenten. Guds ord kan visserligen läsas privat men behöver också högtidlig förkunnelse och officiell utläggning genom Kyrkan, något som sker i ordets liturgi då man firar eukaristin. Sakramenten, först och främst eukaristin, är tecken som gör den kyrkliga gemenskapen tydlig och bygger upp den. Kristi närvaro och självutgivelse i eukaristin är nödvändig för att stärka vårt andliga liv, så att vi inte kan ge avkall på dessa kärlekens tecken. Därför måste vi också komma dit där Kristus på detta sätt gör sig tillgänglig och nåbar: då eukaristin firas, framför allt på söndagen, när hela församlingen har samlats.

Söndagen, Kyrkans dag

Att som enskild människa få lyssna till Guds ord i mässan och att få ta emot Kristi kropp och blod är en stor personlig gåva. Men som troende människor står vi inte och får vi inte stå ensamma: Vi har blivit troende genom Kyrkan och blivit inlemmade i en gemenskap. Om vi bekänner att vi hör till Kyrkan måste vi hålla oss till gemenskapen genom att vi kommer dit där gemenskapen blir särskilt synlig och konkret, nämligen till söndagens firande av eukaristin.

Som kristna och i våra länder särskilt som katolska kristna är vi ofta ensamma. Därför måste vi hämta kraft för vårt tro genom att vara tillsammans med våra bröder och systrar, liksom vi kan ge dem genom att vi deltar i mässan. Att inte vara ensam med sin tro är mycket viktigt för unga människor.

Utmaningar för deltagandet i söndagens gudstjänst

Hur nödvändigt deltagandet i söndagsmässan än är står det i våra länder inför stora utmaningar. Stora avstånd, brist på transportmedel, öjligheter, prästbrist och mycket stora krav – ända till bristningsgränsen – på våra präster att erbjuda en öjlighet till att varje söndag fira eukaristin på samtliga platser där man håller gudstjänst, olika familjeförhållanden, till exempel konfessionellt bandade åktenskap och bristfällig religiös praxis när det gäller föräldrar till katolska barn gör ett deltagande i söndagsmässan till

något svårt. Det är för många inte längre aktuellt. Det finns skäl, till exempel oundgängligt nödvändigt arbete, sjukdom eller ålder som kan betraktas som legitim ursäkt för att inte uppfylla söndagsplikten. Men önskan att delta i söndagens mässa och söka Guds närhet borde ändå alltid finnas. Om denna önskan inte kan uppfyllas av de skäl som omnämnts måste man söka efter andra möjligheter. Om ingen söndagsmässa firas i den egna församlingen skall man om man kan åka till en grannförsamling eller delta i en ordets guds tjänst. Särskilt för gamla och sjuka kan en mässa som sänds i TV eller radio vara en meningsfull ersättning. Om det inte är möjligt att delta i söndagens eukaristi bör man hålla en andakt hemma med hjälp av Bibeln eller en mässbok för att på detta sätt vara andligt förenad med den församling som firar eukaristin.

Avslutning

Att helga söndagen är en oundgänglig del av vår katolska identitet. Därför måste var och en göra sitt bästa för att låta denna dags sakrala karaktär tydligt träda fram genom att avhålla sig från onödigt arbete, men först och främst genom att söka Gud i den heliga eukaristin, och när det inte är möjligt att delta i detta firande genom andra tecken på att man vänder sig till Gud. Som katoliker behöver vi söndagen för att ge näring åt vår tro och därmed kunna avlägga vittnesbörd. Med vårt försvar av söndagen som vilodag och festdag ger vi inte bara vårt bidrag till livet inom Kyrkan. Genom att helga söndagen visar vi också våra medmänniskor hur den fria tiden vi är i behov av på ett meningsfullt sätt kan utformas och användas som en tid för fysisk och andlig vila.

Tron på den uppståndne Herren är den grundpelare vi har för vår tillvaro som kristna människor. Söndagen och firandet av eukaristin på denna dag utvecklar och fördjupar denna tro inom ramen för den liturgiska gemenskapen där vi på ett särskilt sätt får erfara oss själva som Kyrka. Därför uppmanar vi alla våra troende att åter fira söndagen som en tid av nåd och räddning (jfr 2 Kor 6:2) och betrakta dess helgande som en bekräftelse av tron och en sporre till att göra en starkare insats för att sprida det glada budskapet i vår värld.

Med vår hälsning och vår välsignelse

Era biskopar i de skandinaviska länderna

Prästernas år

av vår biskop Anders Arborelius



Påven Benedikt XVI har utlyst *ett prästernas år* som började på Jesu Hjärtas högtid den 19 juni. Han vill att vi under det kommande året ber för våra präster och ber om nya präster. Vi vet att den tid vi lever i är så fattig på prästkallelser. Vad beror det på? En av orsakerna är säkert att vi inte ber tillräckligt mycket för prästernas helgelse. Vi ser inte det

skriande behovet av helgade präster som brinner av iver att förkunna evangeliet i en värld som inte känner Kristus. Vår kristna tro måste förmedlas till den nya generation som ofta växer upp helt utan kunskap om Jesus Kristus och hans evangelium. Därför behövs det fler präster, som bär oss till Jesu och lämnar efter att förkunna hans budskap. Så håll ut i bönen under hela detta år: *Herre, sänd arbetare till din skörd!*

Som skyddspatron för detta prästernas år har påven utsett den helige kyrkoherden av Ars, Jean-Marie Vianney (1786-1859). När han kom som ny präst till sin församling var det andliga livet där nästan helt dött, men under hans ledning blev det en levande och dynamisk församling. Inte minst genom försoningens sakrament lyckades han föra många tillbaka till ett helgjutet kristenligt liv. Idag behövs bikten mer än någonsin för att hjälpa människor att hitta rätt kurs genom livet. Därför måste varje präst lägga sig vinn om att erbjuda möjlighet till bikt och människor verkligen ta vara på denna Guds stora gåva.

Herre, hjälp våra präster att förmedla Guds helande och förlåtande nåd till många i försoningens sakrament!

Prästen är alltid en *homo eucharisticus*. Han lever av eukaristin och för eukaristin. Han får i Kristi person fram bära mässan och förmedla all den nåd som strömmar ut över Guds folk genom eukaristin. Den dagliga mässan är livsnerven i prästens andliga liv. Mer och mer blir det också så för så många andra människor, inte minst i vårt sekulariserade klimat där man mer än någonsin behöver denna näring. Gudsfolket samlat kring prästen vid altaret är en underbar ikon av Kyrkans innersta mysterium. *Herre, hjälp våra präster att mer och mer förvandlas av eukaristin, så att de kan utstråla din närvaro och din kärlek!*

En bön för prästerna

Herre Jesus, du har utvalt dina präster bland oss och sänt ut dem för att förkunna ditt ord och handla i ditt namn. För en så stor gåva till din Kyrka prisar vi dig och tackar dig. Vi ber dig att uppfylla dem med din kärleks eld, så att deras tjänst må uppenbara din närvaro i Kyrkan. Eftersom de är bräckliga lerkärl ber vi att din kraft må stråla ut genom deras svaghet. När de är bedrövade, låt dem aldrig bli krossade; när de är i tvivel aldrig förlora hoppet; i frestelse aldrig gå förlorade; i förföljelse aldrig bli övergivna. Inspirera dem genom bönen att varje dag leva din döds och uppståndelses mysterium. Sänd din Ande att stärka dem när de är svaga, och hjälp dem att prisas din himmelske Fader och att berövas för syndarna. Genom samme Helige Ande lägg ditt ord i deras mun och din kärlek i deras hjärtan, så att de kan ge ett glädjebud till de fattiga och hela dem som har ett förkrossat hjärta. Och må gåvan av Maria, din moder, till den lärjunge som du älskade, bli din gåva till varje präst. Giv att hon som formade dig till likhet med sig i hennes mänsklighet, må forma dem till likhet med dig i din gudomlighet, genom kraften i din Ande, till Faderns ära. Amen.

Bön för prästkallelser

Fader, sänd ut din Ande över Kyrkan och sänd arbetare till din skörd. Väck unga mäns längtan att efterfölja din Son på ett närmare sätt.

Tala till deras hjärtan och tänd i dem en eld, så att de finner sin största glädje i att leva till din ära. Hjälp dem att hitta sin kallelse i Kyrkan och utge sig i kärlek för sina bröder och systrar.

Ge dem ett beredvilligt hjärta, så att de vill tjäna din Son som präst. Hör ditt folk som ropar till dig dag och natt och ge din Kyrka prästkallelser.

Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

+ *Anders Arborelius ocd*

Hänt i vår församling under året 2009

Genom dopets sakrament har blivit Guds barn:

Amanda Dehdari Bravo, Dexter Portic, Agnes Ambjörnsson Larson, David Horvath, Kate Petrovic Tadic, Viktor Christiansen, Onella Naser, Ana-Marina Nils on, Katelyn Nguyen, Dominic Dahl, Nicklas Klemmensen, Brigitte Kulego, Em anuel Kulego, Josef Kulego, Benjam in Rex en, Emma Vukovcan, John Bröd dén, Laura Holst, Blanca Björklund, Valerie Ghimessy, Léon Tosovic, Selma Vasquez Agnino, Valentino Vajda, Marcelo Lind, Dan Trinh , Dennis Cowie Rakic, Alexander Laiolo, Julia Fathi, Theresa Elie Khoury, Jamie Heaf, Lucas Helski, Mia Wolff, Julius Waka, Liam Luu, Daniel Dohnal, Francesco Horvat, Leonardo Kar man Ferragamo, Vincent Sulewski, Ellinor Eriksson, Liam Hedin Dam ian, Matthew Batenga Thinggard Christensen, Sandra Zsirai, Adaeze Ben, Mariella Engmark, Theodor Lindeberg, Matteus Lejonström, Thiago Mateo, Sara Diorell Osman, Selma Ekelund, Matteo Chong, Julia Staniszewski, Phoenix León Sandberg, Oscar Rundqvist, Julien Wierzbicki, Janina Lundqvist, Dino Rasic, Djosa Frantzich, Sebastian Rosander, Theo Szymanski, Alexandra Fuentes Olmedo, Nova Barnekow, Massi mo Zia , Josefíne Janda, Emanuel Horvath, Antonio Vajda, Victoria Horvath, Emma Skoczylas, Iva Rehnström , Ella Sarie, Serena Isabella Opoku, Isabelle Eriksson, Van Binh Ng uyen, Felix Heim dahl, Felix Toth, Lionel Ilnicki, Maximillian Simonsen von Fabianic, Matilda Tata,.

Herre, bevara och öka i dem dopets nåd!

Har tagit emot 1:a kommunionen:

Sandra Anasz, Isabella Andersson Bennig, Anton Baric, Paloma Bilbao Caballero, Ivana Blagic, Vincent Borowiec, Natah Cvitanovic, Alexandra Dohnal, Efrem, Francesco Gomez-Paloma, Lizz Greco, Nina Greco, Niklas Jacobsen, Laszlo Kando, Anthony Kerbage, Stefanie Kerbage, Brigitte Kulege, Vanessa Lai, Nicklaes Larsson, Ivan Lubar, Mari a Lubar, Fanny Maringelli, Claudia Figueroa Nannskog, Maya Figueroa Nannskog, Daniel Pené, Margareta Pham, Kristian Skripac, David Solic,

Julia Tran, My Linh Tran, Linnea Tybäck, Madeleine Tybäck, Julia Uppal, Esmeralda Vajda, Filipa Weber, Leonardo Zia, Diana Zsirai.

Herre, stärk dem med Livets Bröd!

Har tagit emot konfirmationens sakrament:

Inga Blom, Eric Blomquist, Patrik Duvén, Konrad Gajecki, Ingvar Eriksson, Anna Angelin, Rebecka Bakran, Geronimo Balint, Robert Jowakim, Ludwig Maringelli, Alessandra Mastio, Isac Zia, Oscar Zia, Julius Waka, Gertie Andreassen, Peter Espersen.

Herre, ge dem din Andes gåvor!

Har kommit in i katolska kyrkans fulla gemenskap:

Inga Blom, Eric Blomquist, Gertie Andreassen, Peter Benny Espersen.

Herre, bevara dem i din kärlek!

Förenade i äktenskapets sakrament:

Charlotta Ambjörnsson & Daniel Larsson
Diana Tomicic & Daniel Nilsson
Camilla Sandberg & Dan Göran Lundsten
Natalia Karin Johnsson & Matthew Birtles
Katarina Vickovic & Mateusz Zablocki
Alicja Gasidlo & Lars Göran Sandell
Poonam Dhokia & Paul Jesudass Santhiah
Vesna Franjic & Peter Espersen
Paula Caballero Bilbao & Georgian Ansah Mensah

Herre, ge dem nåd att älska dig och varandra!

Gud har kallat från jordelivet:

Lajos Toth, Karolina Kosió, Gisela Lindenberg, Marian Wal kiewicz, Stefania Nilsson, Stjepan Mirt, Ivo Peric, Roza Broel-Pläler, Peter Stahre, Marko Klokocki, Henty Leo, Josef Karafiat, Istvan Juhasz, Czeslaw Koper, Luciana Ruznjak, Gergely Sec, Carlos Serini, Gizella Csontos, Wladimir Katura, Olga Ängquist, Ben ny Kaptein, Henriette Fridén, Maria Karnis, Valeria Legradi, Narcisio Zago, Göran Jönsson, Erzebet Jakab, Barbara Pastwa.

Herre, låt dem vila i din frid!

Övrig information om församlingen under 2009

Vår Frälsares församlingsmedlemmar är ca 6 500

Låt oss betrakta församlingen som en familj. Alla som bor i Vår Frälsares församlingsområde är välkomna att **registrera sig** som medlemmar och de som har trätt ut är varmt inbjudna att komma tillbaka och känna sig hemma igen i församlingen och i vår världsvida gemenskap. För de som har det svårt med ekonomi finns det möjlighet att be om dispens.

Obs! De som önskar få församlingens veckogudstjänstprogram via e-post ska bara meddela sin e-post adress till församlingen

mmevarfralare@Katolskakyrkan.se

eller besöka hemsidan: www.varfralsare.se

Under Adventstiden från måndag till fredag ber Neokatekumenatet **Laudes** (med matutins läsningar och tyst bön) i kyrkan kl 6.00-6.45. Alla är välkomna.

Julreträtt med p. Jonas Svensson och freden 11 och lör den 12/12

Ignatius av Loyola andliga övningar med p. Rainer Carls SJ

29/1 kl 19.00-21.00 och 30/1 kl 11.00-15.30

Julmarknad lör den 28/11 kl 10-17 och sön 29 kl 10.30-15.00 i

Bispsalen

Vår Frälsares Församling

Erik Dahlbergsgatan 28, 211 48 Malmö, 040-243531, Fax: 040-978040
mmevarfralsare@katolskakyrkan.se Pg 14 76 82-9
Hemsida: www.varfralsare.se

Kapell

S:ta Katarinas Kyrka, Gasverksgatan 3A
231 52 Trelleborg, 0410-15916

Kyrkoherde

f. Alviero Bucu 040-243534, 0734-222832, alviero@telia.com

Kaplan

f. Samji K. Kuriala 040-243536, 0738-281316 samjimst@gmail.com

Subsidiärer

f. Ajan Weerdesteyn 0410-15916, 0730-510820

w.ampm@inbox.com

f. Boleslaw Witwicki 040-6119656 boleslaw_witwicki@hotmail.com

Arabiskspråkig själavård

Kontakta pastorexpeditionen

Sjukhuspräst

f. Anders Nilsson 0736-386886 faderanders45@hotmail.com

Opus Dei

f. Fermín Landa Kungsgatan 26, 4tr. 211 49 Malmö
040-121351, 0768-466680 fermin.landa@katolskakyrkan.se

Diakoner

Björn Håkonsson 046-188900, 0703-322904
bjorn.hakonsson@katolskakyrkan.se

Erik Rybäck 046-146099 e.ryback@hotmail.com

Systrar

Elisabethsystrarna, Förskola, Helmfeldtsgratan 13

21148 Malmö 040-128035,

Assumptionsystrarna Maria Assumpta Kloster, Folksångsgatan 134
215 79 Malmö, 040-214108, assumpta@comhem.se

Grupper i församlingen

Academicum Catholicum, Se separat notis och anslag i vapenhuset

Barmhärtighetens rosenkrans

Med Elisabethsystrarna i kyrkan varje fredag kl. 18.00

Bibliotek och bokhandeln

Har öppet efter söndagens förmiddagsmässor samt vardagar 12.00–
13.00

Birgittinoblaterna, 1:a fredag i månaden kl. 12.00

Erik Rybäck, 046-146099

Byggnadskommittén, Henry Rowicki 0702-829299

Caritas Malmö, Bodil Brolin, 040-817 05

Couples for Christ, Carlos Teves, 040-138521

Ekumeniskt Arbete, Ulrika Rothstein, 040-6111095

Filippinsk själavård, f. Gabriel Felipe Baldostamon CP 0704- 068770

f Roberto Bersabal Wapaño 0737-049233

Engelskspråkig själavård

f. Samjimón Kochuckackalackal Kuriala 040-243636, 073-8281316

Fängelsearbete NAV (Nämnden för Andlig Vård)

Besöksgruppen: Bodil Brolin, 040-81705

Katolska barn-och ungdomsföreningen KBU

Arlene Karlsson, 0705-974667

Kristna från Mellanöstern Kontakta pastorsexpeditionen

Kyrkkaffe Carlos o Ellen Teves, 040-138521

Kören Övar måndagar kl.19.00, Justyna Janicka, 0703-352559

Lättlunch, Ansgarssalen torsd. efter 11.30-mässan. Maria Haid 040-981044

Marialegionen, Halina Bornowska, 040-982435

Ministranter, f. Samji 040-243536, 0738-281316

samjimst@gmail.com

Neokatekumenala vandringen, Dante De Petris, 040-929898, 0739-717560

Philippine Christian Community (FCC), Kontakta pastors expedition

Sancta Elisabeths Apostolat gemenskap (SEA) Syster Angelina, 040-128035

Träffpunkten, onsdagar kl.16.30 - 18.00 i biblioteket
Berit Palmgren, 040-918062

Ungdomsarbete fredagar i ungdomslokalen,
Samordnare Syster Mary Jo 040-214108

Ungdomskonsulent för SUK-s syd (Sveriges Unga Katoliker Sydregionen)

Se SUK-s hemsida

Vietnamesiska gemenskapen, Khoi Pham, 040-6023790

Jultidens gudstjänster

Ordinarie gudstjänstordning på söndagar innebär:

17.15 Helgmålmässa (lördag)

09.30 familjemässa

11.00 högmässa

18.00 mässa på engelska

19/12 lördag **Julbikt för församlingen** från kl. 15.00

24/12 torsdag **Julafton**

21.00 julnattsmässa på polska

24.00 julnattsmässa

25/12 fredag **Juldagen – Kristi födelse**

09.30 familjemässa

11.00 högmässa

13.00 mässa på polska

18.00 mässa på engelska

19.00 mässa på arabiska

26/12 lördag **Annandag Jul, Den helige Stefanos**

09.30 mässa

11.00 mässa

18.00 mässa

27/12 söndag **Den heliga familjen**

Ordinarie gudstjänstordning

31/12 torsdag **Nyårsafton**

18.30 Tacksägelsemässa och Te Deum

1/1 fredag Nyårsdagen 2010, Maria Guds Moder

09.30 mässa

11.00 högmässa

15.00 pontifikalmässa med biskop Anders i S:t Petri kyrka

18.00 mässa

3/1 söndag Andra söndagen efter Jul

09.30 familjemässa

11.00 högmässa

12.30 mässa på polska

16.30 mässa på slovenska

18.00 mässa på engelska

5/1 tisdag Trettondedagsafton

11.30 mässa

17.15 helgmålsmässa

6/1 onsdag Epifania, Herrens uppenbarelse

09.30 mässa

11.30 högmässa

18.00 mässa

10/1 söndag Herrens dop, Ordinarie gudstjänstordning



**Årlig välsignelse av hemmet
under hela Adventstiden och Jultiden**
Alla som önskar ha sitt hem välsignat är
inbjudna att vända sig snarast till en präst:
f. Alviero tel. 0734-222832
f. Samji 040-243636, 073-8281316
f. Bolek 040-6119656

*Vi önskar er alla
en välsignad jultid och ett Gott Nytt År!*